

Prædiken til 4. søndag efter påske

Joh. 8, 28-36

Før muren faldt, før jerntæppet rustede i stykker, var der mange, der betegnede Vesteuropa som den frie verden. Vi var den frie verden. Vi var Abrahams slægt. Når vi nu har adgang til at opleve, hvordan livet var i f.eks. Østtyskland, så kan man jo egentlig godt sige, at udtrykket havde en del for sig. Overvågning knugede mennesker i DDR, gjorde dem ufrie og bange. Tænk engang på jeres naboer derhjemme, og tænk så på, at I skulle være bange for, hvad de så og hørte, hvad I snakkede med dem om, hvad deres øjne faldt på, når de var inde til en kop kaffe. Tænk om de angav jer. Ufrihed er at lukkes inde i frygt for andre mennesker. Jesus siger, at Han kan gøre mennesker frie, hvordan skal vi forstå det?

Også mennesker i den frie verden frygtede andres dom, om end ikke så håndgribeligt som i DDR. Frie mennesker frygter – om ikke andet – så for at miste deres frihed. Det er altså frygten, der er frihedens fjende. Frygten får alting til at stivne.

At være ude på havet i kajak er forbundet med en stor følelse af frihed. Du nærmest sidder ovenpå havoverfladen. Du bliver èt med naturen, alt det inde på land bliver så småt – det ser småt ud ude fra havet, og det

bliver også småt inde i dine tanker. Du er i ro. Blæser det op, så er situationen helt anderledes, så stivner din krop. Så gælder det bare om at læse bølger og vind, så er følelsen af frihed helt borte.

Frihed har at gøre med at beherske situationen. Frihed har at gøre med at være løst, eller løs. De jøder, Jesus taler med, betragter frihed som noget formelt. De er frie, ikke slaver – på papiret. Vi er danskere, lever i et frit samfund, har vores rettigheder.

Vi kan sige ligesom jøderne: Vi er frie, vi er Abrahams børn. Men er alt så sagt? Er vi så frie, føler vi os frie? Jesus taler om frihed på en anden måde. Han taler ikke om formel frihed. Han taler om at beherske, om at være løst, om at være uden frygt for at miste. Det er den frihed, Han giver. Hvordan? spørger jøderne og vi.

Man kan vel ikke være mere ufri, end når man er naglet til et kors. Med naglerne i hænderne sagde Jesus til røverer: I dag skal du være med mig i Paradis. Jesus lover os, at Han vil ophæve vores begrænsning, Han vil løse os fra os selv. Vi er ikke bundet af vores synd, ikke prisgivet vores egen dumhed og frygt, når vi knytter os til Ham i tro. Ufriheden blev til frihed påskedag. Det er det øje-

Udgivet af

Grundtvigsk Forum
Nr. 211. 115. årgang
Maj 2014
ISSN 0901-2214

Redaktion

Sognepræst
Margrethe Dahlerup Koch
Høbrovej 3
6980 Tim
mdk@km.dk

Sognepræst
Søren Jensen
Byløkken 27
8240 Risskov
sjen@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvig.dk
– hvor man også
kan tilmelde sig
elektronisk nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Farvergade 27
1463 København K
Telefon 3373 2800
vartov@vartov.dk

blik, vi får lov at dele med Jesus i troen. Foreningen med Gud løsner bundethed af andre mennesker og os selv.

I en film, der handler om den sidste tid i DDR, De andres liv hedder den, følger vi en Stasi-medarbejder, der får til opgave at aflytte en lejlighed, hvor der bor nogle unge mennesker, der er under mistanke for statsundergravende virksomhed og flugtplaner. Han sidder dag efter dag med høretelefonerne på og skriver ned, hvad der foregår i lejligheden. Han er en lille grå mand. En mand uden smil, der hver dag møder med sin brune mappe, og gør som der bliver sagt. Imidlertid bliver han langsomt indfanget af den atmosfære af frihed, som strømmer ud fra lejligheden, han aflytter. Langsomt ændrer han adfærd. Han forfalsker sine rapporter, han hjælper de unge med at slippe fri, at undgå arrestation. Han udsætter sig selv for pågribelse for at hjælpe dem til frihed. I troens øjeblik slipper han frygten. Det er frihedens magiske øjeblik, som Jesus er vores pant på.

Amen

Lone Wellner Jensen

Salmer:

5, 300, 292—330, 192, 234